

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 17.01.08

nr. 399 podpis

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 16.01.2008 r.

DSR-II-O70-1-1-AB/08

SECRETARIAT
Urząd Marszałkowski
Senatu
Warszawa, dnia 17.01.08
nr. 487 podpis

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na pismo Pana Marszałka z dnia 31 grudnia 2008 roku, znak: BPS/DSK-043-44/07 dotyczące oświadczenia senatora Piotra Zientarskiego złożonego podczas 3. posiedzenia Senatu RP w sprawie problemu braku uprawnień dzieci zmuszanych do pracy przymusowej na terenie okupowanej Polski do świadczenia pieniężnego wypłacanego w formie dodatku do emerytury, uprzejmie informuję:

Osoby cywilne, które zostały poszkodowane w wyniku działań wojennych, należą do grupy cywilnych ofiar wojny. Problematyka dotycząca tych osób jest w kręgu zainteresowania parlamentarzystów od wielu już lat. Efektem tego była uchwalona w 2001 r. ustawa o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny. Ustawa nigdy jednak nie weszła w życie, przede wszystkim z uwagi na budzące wątpliwości przepisy, które niedostatecznie precyzyjnie definiowały, kogo należy rozumieć pod pojęciem „cywilnej ofiary wojny” i tym samym stwarzały zagrożenie dużej dowolności interpretacyjnej w tym zakresie.

W chwili obecnej uregulowanie przedmiotowego zagadnienia nadal stwarza znaczne trudności. Nie jest bowiem możliwe jednoznaczne określenie grupy uprawnionych w sytuacji, gdy zdarzenie miało miejsce kilkadziesiąt lat temu i związek przyczynowy pomiędzy nim

a obecnym stanem zdrowia jest trudny do udowodnienia. Ze względu na upływ czasu istotną przeszkodą jest niemożność dotarcia do większości dokumentów potwierdzających takie zdarzenia z okresu wojny lub lat powojennych. Dyskusyjny jest również okres, z którego zdarzenia powinny być brane pod uwagę : czy tylko lata wojny i wczesne lata powojenne, czy także późniejsze lata, w których zdarzenia takie również miały miejsce. Problem ten nadal więc budzi wątpliwości i jest trudny do ujęcia w ramy prawne.

Obecnie rozwiązana została tylko sytuacja cywilnych niewidomych ofiar działań wojennych poprzez uchwalenie przez Sejm w dniu 16 listopada 2006 r. ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. Nr 249, poz. 1824). Grupa tych osób już od dawna była dobrze rozeznana, a więc identyfikacja uprawnionych nie rodziła trudności.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż Rada Ministrów w dniu 27 marca br. przyjęła „Założenia nowelizacji prawa kombatanckiego”.

W „Założeniach ...” dokonano m. in. przeglądu i oceny postulatów dotyczących zadośćuczynienia za krzywdy doznane w okresie wojny i po wojnie, zgłaszanych przez różne i bardzo liczne grupy społeczne. Realizacja wszystkich postulatów, których liczbę szacuje się na co najmniej kilkanaście, byłaby bardzo kosztowna, co oczywiście sprawia, że staje się to nierealne. Wybrano więc grupy najbardziej zasłużone dla niepodległości Polski, a także najbardziej poszkodowane w związku z udziałem w walkach o niepodległość i jednocześnie te, które do tej pory nie otrzymały rekompensaty w żadnej formie, a ich ogromne zasługi dla niepodległości są oczywiste. Krąg tych osób został określony m. in. uchwałą Sejmu z dnia 6 kwietnia 2006 roku w sprawie pomocy państwa dla represjonowanych uczestników walk o niepodległość z lat 1944-1989, znajdujących się obecnie w bardzo trudnych warunkach materialnych.

Wśród zaakceptowanych postulatów nie znalazła się realizacja postulatów cywilnych ofiar wojny.

Projekt „Założeń ...” był przedmiotem szerokich konsultacji społecznych, głównie w środowiskach kombatanatów i osób represjonowanych i zyskał ich akceptację.

Na podstawie przyjętych „Założeń...” Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej prowadzi prace nad projektem ustawy o uprawnieniach kombatanatów, uczestników walki cywilnej lat 1914 – 1945, działaczy opozycji wobec dyktatury komunistycznej oraz niektórych ofiar represji systemów totalitarnych.

MINISTER

Jolanta Fedak